

PÁLYÁZAT

**A BUDAPEST I. KERÜLETI TOLDY FERENC GIMNÁZIUM
IGAZGATÓI MUNKAKÖRÉNEK BETÖLTÉSÉRE
2026**

MOLNÁR PÉTER

TARTALOM

VEZETŐI PROGRAM	2
MELLÉKLETEK	37
• PÁLYÁZATI NYILATKOZATOK	
• SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ	
• DIPLOMÁK	
• ERKÖLCSI BIZONYÍTVÁNY	
• SZAKMAI GYAKORLAT IGAZOLÁSA	

Ez a dokumentum jelentős mértékben megegyezik a 2025 novemberében benyújtott pályázatommal. Néhány helyen kiegészítettem és pontosítottam, illetve aktualizáltam a szöveget.

Molnár Péter

„A tudás a legjobb út a szabadsághoz.”

Epiktétosz

Bevezető gondolatok

Egy igazgatói pályázat elkészítése óhatatlanul előhívja a pályázó emlékeiből azokat az iskolaigazgatókat, akikkel élete során személyesen vagy közvetve kapcsolatba került, akik esetleg valamilyen módon – tudatosan vagy számára is észrevétlenül – hatnak rá. Diákként nagy szerencsémre a budapesti József Attila Gimnáziumba jártam, ahol a nyolcvanas években az iskola legendás igazgatója, Palotás János irányította az intézményt. Tanulóként természetesen alig volt kapcsolatomban vele, de arra a mai napig emlékszem, hogy egyszer tartott egy rendkívüli osztályfőnöki órát az osztályunkban, mert nagyon fontos volt számára, hogy a gimnázium mind a 29 osztályában legalább egy alkalommal megjelenjen, lehessen vele beszélgetni, kicsit meg lehessen ismerni, ne legyen sok diák számára csak egy, az ünnepek emelvényén megszólaló, csupán távolról látható és hallható szónok, akinek az aláírása a bizonyítvány lapjain ismerősebb a tanulók számára, mint ő maga.

Furcsa módon gimnáziumi éveimhez kapcsolódik egy másik „igazgatói találkozás” is. Negyedik diákként az iskolaépületben korábban működő, majd a rendszerváltást követően oda visszatérő Szent Imre Gimnázium 1945 és 1947 közötti időszakáról írtam a történelem OKTV dolgozatomat. A levéltárban olvasott dokumentumokból, nevelőtestületi előadások szövegéből, számtalan személyes feljegyzésből, különböző hivatalos iratokból és egy akkor még élt, egykori szerzetestárssal folytatott beszélgetésből rajzolódott ki számomra egy, az általam ismerttől nagyon eltérő iskolai világ és egy szintén legendásnak nevezhető, nagy formátumú igazgató, a vezetői munkája mellett Vörösmarty monográfiát is publikáló ciszterci szerzetes, Brisits Frigyes alakja. Revelatív élmény volt 18 éves fiatalemberként végigkövetni, megérteni és átélni azokat a helyzeteket, amelyeken keresztül az egyházi iskolák mozgástere folyamatosan szűkült, ahogy az iskola igazgatójának szembe kellett néznie korábban nem ismert feladatokkal, meg kellett felelnie az egyre nyomasztóbb és vészterhesebb erkölcsi kihívásoknak, és végül, amikor a folytatás

már végképp ellehetetlenült, meghoznia a vereséget jelentő, de morálisan egyedül vállalható döntéseket. Egyik előadásában arra figyelmeztette rendtársait, hogy bármilyen kilátástalan is a helyzetük, ne engedjék át magukat a panaszkodásnak, mert azzal saját személyiségük sérül, próbálják meg méltósággal elviselni a nehézségeket. Mint kései tanítvány, aki ugyan sokszor alulmarad a tanács megvalósításában, magammal vittem ezt az intelmet, amit ma már különösen érvényesnek érzek a vezetői feladatok ellátására vállalkozókkal kapcsolatban. E történet emellett arra is figyelmeztet, hogy pedagógusként soha nem tudhatjuk biztosan, melyik mondatunk mikor, kiben, milyen hatást vált ki. Ez is a szakma egyik nagyon szép lehetősége és felelőssége.

Néhány hónapja, ugyan még távolabbról és még kevesebb ismerettel, de naponta „találkozom” egy másik szerzetestanárral és iskolaigazgatóval is, iskolánk első vezetőjével, Schenzl Guidóval. Megbízott igazgatóként ugyanis már az igazgatói irodában végzem napi teendőimet, ahol a falon látható festmény, Schenzl portréja egyszerre figyelmeztet és biztat, emlékeztet a kezdetekre és az alapítók elvárásaira a későbbi igazgatókkal szemben. Erőt ad ez a tekintet, mert nem hagyja feledni a tényt, hogy egy ma már több, mint 170 éves iskolát irányít az épp hivatalban lévő vezetője, aki képzeletben belekapaszkodhat az oroszlános kilincsbe vagy nekítámaszthatja a hátát az iskolaudvart, de valójában az egész iskolaépületet megtartó Donáti utcai támfalnak és tudatosíthatja magában, hogy hány politikai rendszert és oktatási reformot, tantervet és életpályát láttak már ezek a falak. Világossá válik számára, hogy bár mindig kicsit máshogy, alkalmazkodva az adott keretekhez és lehetőségekhez, de legelsősorban a gimnázium érdekeit szem előtt tartva kell meghoznia döntéseit.

És végül meg kell említenem azt az igazgatót is, akit nemcsak közvetve és távolról, hanem személyesen és egész igazgatói tevékenységét végigkísérve ismerek. 1992-ben kezdtem tanári pályámat a Toldyban, abban az évben, amikor a 2025 nyarán nyugdíjba vonult elődöm, Porogi András megkezdte igazgatói tevékenységét. Az első közel tíz évben szaktanárként éltem át a hatosztályos oktatásra történő áttérést, majd 2001-től már közeli munkatársaként, igazgatóhelyettesként voltam részese annak a folyamatnak, ahogy megvalósul az új tornacsarnok felépítése, a 150 éves jubileum méltó ünnepségsorozata, és ahogy mindeközben évről-évre bekerül az intézmény az ország legjobb iskolái közé. A

gimnázium történetének kiemelkedő évtizedei kapcsolódnak igazgatásához, nagy kihívás és felelősség átvenni a stafétabotot.

A helyzetelemzés és a vezetői program kapcsán a következő oldalakon sok statisztika és diagram lesz majd látható, de nem szabad elfelejtenünk, hogy egy iskola működése és megítélése nemcsak ezeken múlik. Sok minden nem mérhető. Ha feltesszük magunknak a kérdést, hogy mitől jó egy iskola, akkor az eredmények, a számok és adatok mellett más is eszünkbe jut. Az iskola „levegője”, a lépcsőház és a folyosók, a nagy tanáregyéniségek, a tanórak és mindaz, ami a tanórak között és azokat követően történik. A tizenkétévesen bekerülő diák itt válik felnőtté, átéli a kamaszkorát, tanul, de közben sokszor lázad, életre szóló barátságokat köt. Ezekben az években életének nem egyszer első számú színhelyévé lép elő a gimnázium. Remélem, hogy sok toldys diák a jövőben is úgy fogja érezni a ballagás pillanatában és majd sok évvel később is, hogy szerencsés volt, jó helyre került és ha bármi is éri később az életben, képzeletben ő is megragadhatja az oroszlános kilincset vagy nekitámaszthatja a hátát a Donáti utcai támfalnak. Lesz mire emlékeznie és ez majd erőt ad neki is. Ez az összkép a fontos, ez lehetne vezetői pályázatom legtömörebb összefoglalása.

Eddigi szakmai tevékenységem a gimnáziumban

Az egyetem elvégzését követően, 34 évvel ezelőtt kezdtem itt tanári pályámat, azóta folyamatosan ebben az intézményben dolgozom. Történelmet és német nyelvet, 2006 óta pedig mozgóképkultúrát és médiaismeretet is tanítok. Pályám során voltam osztályfőnök és közel tíz éven át vezettem iskolánkban a társadalomtudományi munkaközösséget. 2000-ben elvégeztem az ELTE felsőfokú kulturális menedzser képzését, az ott elsajátított ismeretek egy jelentős részét először osztályfőnökként, később az iskolavezetés kulturális programokért felelős tagjaként hasznosítottam. Huszonöt évvel ezelőtt lettem a gimnázium igazgatóhelyettese, azóta a szaktanári feladataimhoz számos iskolavezetői teendő is társult. Szakvizsga keretében 2014-ben közoktatási vezető oklevelet szereztem, 2016 óta pedig mesterpedagógusként dolgozom, ezt a minősítésemet két alkalommal is megújítottam. A Toldy Ferenc Alapítvány elnökeként húsz éven át vettem részt az iskola munkáját segítő és a tehetséges diákokat támogató döntések meghozatalában, irányítottam az ezzel járó adminisztratív és pénzügyi feladatok elvégzését. Munkaköri

feladataim megnövekedése miatt ettől a tisztségtől saját elhatározásomból 2019-ben megváltam, ugyanakkor 2002 óta továbbra is hasonló feladatokat látok el a Dr. Mayer Zsolt Alapítvány elnökeként. Nagy örömmre szolgált, hogy szakmai munkám elismeréseként kollégáim 2015 őszén nekem ítelték a gimnázium egykori igazgatójának nevét viselő Pataki-díjat, 2020-ban pedig az Emberi Erőforrások Minisztériuma Nemzeti Tehetség Programjának keretében Kiváló Versenyfelkészítő elismerésben részesültem.

Az alábbiakban – az önéletrajzból megismerhető kronologikus felépítéstől elszakadva – kitérek eddigi, iskolai és iskolán kívüli szakmai tevékenységem néhány elemére, különös tekintettel a vezetői munka szempontjából releváns igazgatóhelyettesi tapasztalatokra.

Szaktanárként pályám kezdete óta törekedtem a folyamatos szakmai fejlődésre. Számos hazai és külföldi továbbképzésen vettem részt és az itt szerzett tapasztalatokat felhasználva több tananyag kidolgozásában is közreműködtem. Ezek a fejlesztések elsősorban a történelem tantárgyhoz kötődnek (*Multimédiás tananyag a holokauszt tanításához, Kiegészítő tananyag a magyarországi németek, ill. a felvidéki magyarok II. világháborút követő kitelepítésének tanításához, Idegen nyelvű (angol, francia, német) forrásszövegeken alapuló történelmi feladatgyűjtemény, Történelmi témájú filmek feldolgozását segítő feladatgyűjtemény*). „Tantárgyaim” közül ez áll hozzám a legközelebb, bár a német nyelvet is mindig nagy örömmel tanítottam és az itt elsajátított kommunikációs készségeknek más órákon is hasznát vettem, valamint a mozgóképkultúra és médiaismeret tantárgy is sok újdonságot és izgalmat, újabb szakmai feladatot jelentett számomra. Szakmai fejlődésem fontos állomásának tekintem, hogy a 2014-15-ös tanévben tagja lettem a mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV versenybizottságának és zsűrijének, e testület munkájában azóta is részt veszek.

Az elmúlt huszonöt évben folyamatosan dolgoztam a tanárképzésben, a tanítás mellett mind történelemből, mind német nyelvből és mozgóképkultúra és médiaismeret tantárgyakból az Eötvös Loránd Tudományegyetem, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem felkérésére vezető- és mentortanári feladatokat is elláttam. A gyakorlatukat végző hallgatók munkájának segítése, szakmai készségeik fejlesztése komoly kihívást és saját pedagógiai módszereim folyamatos felülvizsgálatát jelentette, de egyúttal sok örömet is okozott.

A kétszintű érettségi rendszer 2005-ös bevezetését követő nyolc-tíz évben számos alkalommal végeztem történelemből és történelem német nyelven tantárgyból emelt szintű javítótanári, vizsgáztatói és vizsgaelnöki feladatokat. Noha néha nehéz összeegyeztetni a vizsgáztatást az iskolai feladatokkal, a szakmai fejlődés és kapcsolatteremtés szempontjából is nagyon fontosnak tartom ezt a tevékenységet. 2013 óta én szervezem gimnáziumunkban az érettségi vizsgákat, de korábban, amikor saját érettségi vizsgabeosztásunk megengedte, más intézményekben középszintű érettségi vizsgaelnöki feladatokat is elláttam. Az általános szakmai érdeklődés mellett intézményvezetői, intézményfejlesztési szempontból is hasznosnak tartottam ezeket a lehetőségeket, a személyes kapcsolatok révén új nézőpontokat ismerhet meg és fontos tapasztalatokat is szerezhet a vizsgaelnök.

2001-től 2025 augusztusáig dolgoztam a gimnázium egyik **igazgatóhelyetteseként**, ebben a feladatkörömben én szerveztem iskolánkban az érettségi vizsgákat, a tanulmányi versenyeket, az OKTV iskolai fordulót, a kompetenciamérést és felügyeltem a társadalomtudományi, az angol és a második idegennyelvi munkaközösség munkáját. Szintén az én feladatom volt a gimnázium kulturális életének, ünnepeinek és jelentősebb eseményeinek (Osztályszínjátszó Fesztivál, Toldys Diáknapiak), valamint a tanulók jutalmazásának szervezése. 2004-2005-ben iskolánk jubileumi évének programjait (ekkor volt 150 éves a gimnázium) az egész eseménysorozat koordinátoraként támogattam (önálló iskolatörténeti kötet megjelenítése, közös, a 150 évvel ezelőtti hangulatot megidéző felvonulás az Eötvös József Gimnázium diákjaival a Várból a Lánchíd pesti hídfőjéhez, jubileumi hangverseny és színházi előadás, kiállítás stb.).

Munkakörömhöz kapcsolódóan én feleltem a KIR rendszerben található tanügyi adatok pontosságáért és a KRÉTA elektronikus naplón, ill. az intézmény hivatalos elektronikus postafiókján keresztül zajló iskolai kommunikációért. Az eddigiek mellett koordináltam a gimnázium nemzetközi kapcsolatait, szükség esetén támogattam kollégáimat az iskolai diákcserek szervezésében. Az iskolavezetésen belül én voltam a pályázati tevékenységek felelőse és koordinátora, több pályázat kidolgozását irányítottam (ERASMUS KLEIO projekt, Anyanyelvi beszédkultúra digitális tananyag akkreditációja, ÖVEGES program). A fentiekből

láthatóan igazgatóhelyettesi munkaköröm meglehetősen tág és sokszínű volt, nem különültek el világosan az un. nevelési és tanügyi feladatok.

A 2025/26-os tanév kezdete óta megbízott igazgatóként már én vezetem az intézményt. Az elmúlt hónapokban sok számomra új, tanügyi és munkaügyi feladatnak kellett megfelelnem, de legalább ilyen fontosnak tartom azt a tapasztalatot is, ami a nevelőtestülettel zajló együttműködést érinti. Kollégáim maximális támogatásukról biztosítottak az elmúlt időszakban, segítettek döntéseimben és az óhatatlanul előforduló konfliktusok, érdekütközések esetén is segítőkészen, konstruktívan vettek részt az egyeztetésekben. Mindez megerősített a gimnázium vezetésére vonatkozó ambíciómban.

Végezetül iskolán kívüli szakmai tevékenységeim közül indokoltnak tartom kiemelni, hogy pályázati szakértőként 2001 óta értékelek különböző közoktatási pályázatokat a Tempus Közalapítvány megbízásából. Az elmúlt több, mint két évtizedben számos különböző (Comenius iskolai együttműködési, tanár-továbbképzési, tanárasszisztensi, Arion, Cedefop, ERASMUS+ stb.) pályázatot volt alkalmam értékelni. Az általam megismert és értékelt több száz pályázat, valamint az ezeket összegző bírálati ülések, az ott folyó véleménycserék és egyeztetések lehetővé tették számomra, hogy a hazai pályáztatás és pályázás folyamatáról reális képet alkothassak, és ha csak egy bizonyos szempontból is, de nagyon sok magyarországi oktatási intézményt megismerhessek. Tisztában vagyok azzal, hogy egy nagyon jó szociokulturális háttérrel rendelkező budai gimnázium sok tekintetben a hazai átlagtól eltérő tapasztalatokat nyújt egy pedagógus számára, ezért is érzem nagyon hasznosnak, szakmai véleményem árnyaltabb megfogalmazása szempontjából komoly segítségnek az itt szerzett tapasztalatokat. A Közalapítvány felkérésére alkalmanként tartok előadásokat és tájékoztatókat a pályázatokon részt venni kívánó kollégák és intézményvezetők számára (ERASMUS+ konferencia, Iskolavezetői Műhely).

A pályázat további részében témakörökre bontva mutatom be az egyes területekre vonatkozó helyzetelemzéseket, majd azokhoz kapcsolódóan, *dőlt betűvel* ismertetem a jövőre vonatkozó terveimet, elképzeléseimet.

Az iskola bemutatása: szervezeti felépítés, egyéb jellemzők

A Toldy Ferenc Gimnázium Budapest I. kerületében, a Várhegy oldalában található, egy nagy múltú, több mint másfél évszázados történettel rendelkező iskola. Elhelyezkedésének és diákjai kiemelkedő tanulmányi eredményének köszönhetően nagyon népszerű, a meghirdetett felvételi eljárás során rendszeresen 7-8-szoros a túljelentkezési arány. A tanulók túlnyomó többsége kifejezetten jó anyagi körülmények között él, az átlagosnál lényegesen jobb szociokulturális háttérrel rendelkezik. Mind a jellemzően jó tanulói képességeknek, mind a megfelelő családi körülményeknek köszönhetően az iskolára egyáltalán nem jellemző a lemorzsolódás, diákjaink a tizenkettedik évfolyamon befejezik tanulmányaikat, leérettségiznek és szinte kivétel nélkül valamelyik egyetemen tanulnak tovább.

Az intézmény hat évfolyamos gimnáziumként működik, mindegyik évfolyamon két-két osztályt indítunk. Az iskola szűkebb vezetése három főből áll, az igazgató munkáját két igazgatóhelyettes segíti. Természetesen szintén nagyon fontos szerepet játszanak mind a döntések meghozatalában, mind a különböző események lebonyolításában a munkaközösség-vezetők. A gimnáziumban kilenc szakmai munkaközösség működik (matematika, magyar nyelv és irodalom, természettudomány, társadalomtudomány, angol nyelv, un. második idegen nyelv (francia, német, olasz), művészetek, testnevelés, osztályfőnöki). Számos, részben tanulmányi, részben nevelési feladat megvalósításában az osztályfőnököknek van meghatározó szerepe, épp ezért ők is a szélesebb értelemben vett vezetés részének tekinthetők.

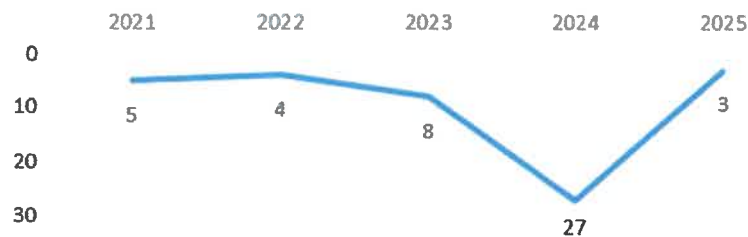
Az elmúlt évek gyakorlatában sokszor meglehetősen körvonalazatlan és aránytalan volt az iskola vezetői közötti feladatmegosztás, ezen feltétlenül változtatni szeretnék. A jövőben is megtartanám a tanulmányi ügyekért, illetve a szervezési-nevelési feladatokért felelős igazgatóhelyettesi beosztást, az egyes feladatkörök meghatározását azonban arányosítani szükséges, a terhelés és a felelősség megfelelő elosztása indokolt. A munkaközösségi struktúra bevált és eredményesen működik, ezen a területen nem látom szükségét a változtatásnak.

Az oktatás eredményessége

A Toldy Ferenc Gimnázium már közel három évtizede az ország legeredményesebb középiskolái közé tartozik, a színvonal megőrzése talán a legfontosabb feladat a következő iskolavezető számára is. A következőkben e területet a tantárgyi átlagok, a kompetenciamérés, az érettségi vizsgák és a tanulmányi versenyek eredményeinek értékelésével kívánom elemezni.

A Toldy Ferenc Gimnázium országos helyezése a középiskolák rangsorában a kompetenciamérések, az érettségi eredmények és az egyetemi felvételik alapján

Tanulmányi átlag

Az iskola tanulmányi átlaga évek óta igen magas és kiegyensúlyozott, a 4,67 és 4,75 közötti sávban mozog. Egyértelmű, hogy tanulóink döntő többsége számára fontos a tanulás és az annak sikerességét visszatükröző jó osztályzat. Kérdés, hogy lehet-e, érdemes-e a jelenleginél jobb átlagra törekedni vagy inkább azzal kell szembenézni, hogy alkalmasak-e az értékeléseink a tanulók közötti differenciálás érvényesítésére.

Kompetenciamérések

Az országos kompetenciamérések eredményeivel kapcsolatban általánosságban kijelenthető, hogy iskolánk tanulói többnyire jó vagy nagyon jó eredményeket érnek el ezeken a méréseken. A korábbi éveket érintően általában azt állapíthattuk meg, hogy feltűnően gyenge teljesítmény évfolyamonként csak egy vagy két esetben fordult elő, ami vagy a tanuló kifejezetten gyenge képességeinek vagy a méréssel kapcsolatos attitűdjének, nem megfelelő hozzáállásának volt köszönhető. A kompetenciamérések értékelésénél fontos tisztában lennünk azzal, hogy ennek sikeressége semmilyen fontossággal vagy tétellel nem bír a diákok számára, ebből következően azt sem feltételezhetjük, hogy tudásuk legjavát nyújtva, teljes koncentráció mellett vesznek részt a méréseken. Az eredmények ilyen értelemben az iskola számára fontosabbak, ezért egy-egy mérés alkalmával a tanulók partneri együttműködését kérjük a tesztek alapos és színvonalas kitöltése során, a gimnázium hosszú távú céljainak érdekében. Örömteli tapasztalat, hogy ez a kooperáció tanulóink túlnyomó többsége esetében ténylegesen megvalósul, és kellő odafigyeléssel oldják meg a feladatokat.

Mindezekből következően minden évben, mind az anyanyelvi, illetve matematikai kompetenciák, mind a 2022-től új területekként megjelenő idegen nyelvi és természettudományi kompetenciák esetében arra a következtetésre juthattunk, hogy az iskola eredményei nem térnek el szignifikánsan a várhatótól, de szignifikánsan magasabbak

az országos átlagnál. A szignifikánsan várható eredmények magyarázata abban a sajátosságban keresendő, hogy a gimnázium örömeinkre nagy népszerűségnek örvend a fővárosban és annak agglomerációs környezetében, sok tehetséges és motivált tanuló jelentkezik hozzánk. A bekerült diákok korábbi iskolájukban is legtöbbször kitűnő tanulók voltak és a negyedik osztályos mérésen is igen jól szerepeltek. Ebből következően meglehetősen nehéz feladat az eleve adott, igen magas várható szintnél még jobban teljesíteni és a gimnázium további fejlesztő, a tanulók képességeit, készségeit és tudását erősítő és gyarapító tevékenységét a mérések segítségével is bizonyítani. Ez a sajátosság természetesen nem jelentheti azt, hogy ölbe tett kézzel ülhetnénk annak tudatában, hogy tehetséges diákjaink kimagaslóan jó eredményeket érnek el a méréseken, hiszen nagyon nehéz annak szétszalazása, hogy ebben mekkora szerepet játszanak képességeik és korábbi tanulmányaik, illetve a gimnázium hozzáadott értéke.

A 2023-as mérés tanulságai

A korábbi évek szokásos eredményeihez képest mindannyiunkat kellemetlen meglepetésként ért a 2023-as mérés összesítése, különösképpen a 10. évfolyamosok esetében, az elvárhatóhoz képest gyenge teljesítmény. A nyilvánosságban is sokak által figyelemmel kísért iskolai rangsorban lényegesen rosszabbul szerepeltünk 2024 őszén (ami a 2023 tavaszi adatok alapján készült), aminek kizárólagos oka a kompetenciamérések drámai hanyatlása volt. Az egyes részadatok és személyekre lebontott eredmények vizsgálata, valamint a tanulókkal folytatott beszélgetések alapján arra jutottunk, hogy a korábban is időnként megjelenő veszély, vagyis az a tény, hogy a diákok nem feltétlenül veszik komolyan ezt a mérést, ebben az évben és elsősorban ezen az évfolyamon tömegessé vált.

Részlet a 2023-as összesítő jelentésből, 10. évfolyam, matematika és szövegértés

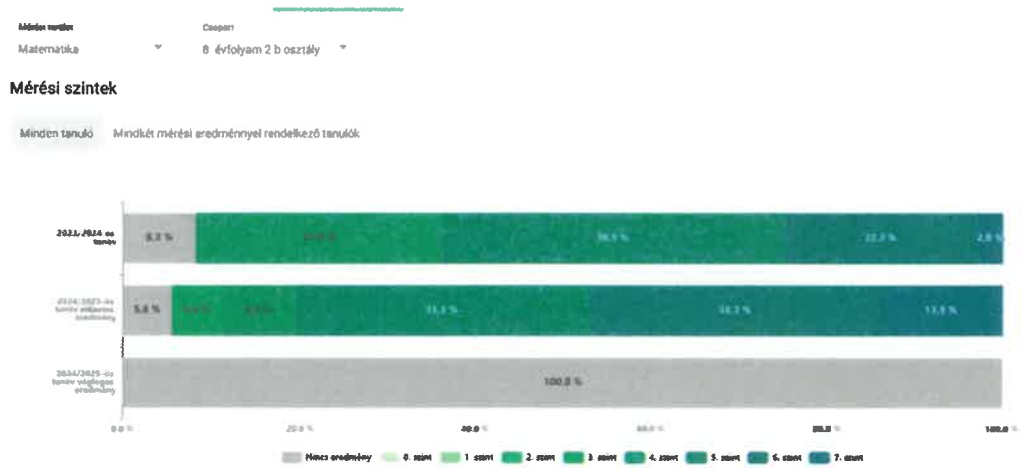
Átlageredmények a kiválasztott feladatellátási helyen

Feladatellátási hely azonosító	Mérési terület	Évfolyam	Képzési típus	Feladat ellátási hely eredménye	A feladatellátási hely eredménye az országos átlaghoz képest	Első viszonyítási csoport	A feladatellátási hely eredménye az első viszonyítási csoport átlagához képest	Második viszonyítási csoport	A feladatellátási hely eredménye a második viszonyítási csoport átlagához képest
001	matematika	10. évfolyam	6 évfolyamos gimnázium	1778		6 évfolyamos gimnázium		6 évfolyamos nagy gimnázium	
001	szövegértés	10. évfolyam	6 évfolyamos gimnázium	1732		6 évfolyamos gimnázium		6 évfolyamos nagy gimnázium	

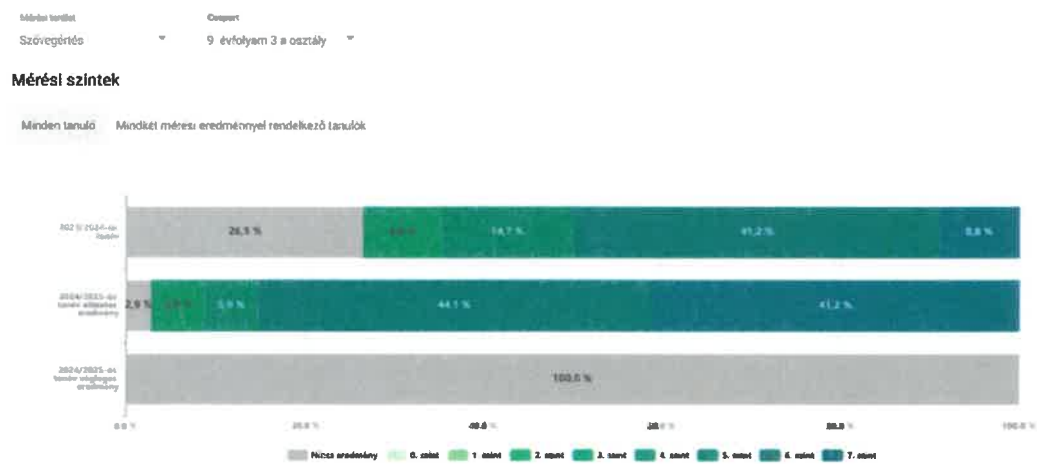
Azt gondoljuk, hogy a tesztek online kitöltési lehetősége is számos tanulót a feladatsor gyors kitöltésére, „végigkattintgatására” ösztönzött, aminek következményeivel aligha voltak/lehettek tisztában. Értelemszerűen mindebből arra a következtetésre jutottunk, hogy meg kell erősítenünk a tanulókkal folytatott kommunikációt, ismételten fel kell hívnunk figyelmüket a mérés eredményeinek fontosságára és az iskola megítélésére gyakorolt hatására, valamint a korábbiaknál is nagyobb figyelmet kell fordítanunk a mérések során tanúsított tanulói attitűd ellenőrzésére, a kívánatos tanulói hozzáállás támogatására. Mára már egyértelművé vált, hogy ez a törekvésünk nem volt eredménytelen, a 2025 tavaszi kompetenciamérések eredményei a legtöbb esetben már lényegesen javultak az előző évihez képest, amit néhány diagram is igazol. Az igazi meglepetést azonban az jelentette, amikor a 2025 decemberében publikált MCC-OH rangsorok kapcsán kiderült, hogy a 2025 tavaszi teljesítményével a kompetenciamérések területén gimnáziumunk az országos első helyre került. Az ábrákon a felső sorban a 2024-es, a középsőben a 2025-ös adatok láthatók, a minél sötétebb színek a minél magasabb képességszinteknek felelnek meg. Jól látható, hogy a 6-os és 7-es képességszintet elérők aránya szinte minden esetben látványosan növekedett. Terjedelmi korlátok miatt szemléltetésül csak néhány diagramot ismertetek.

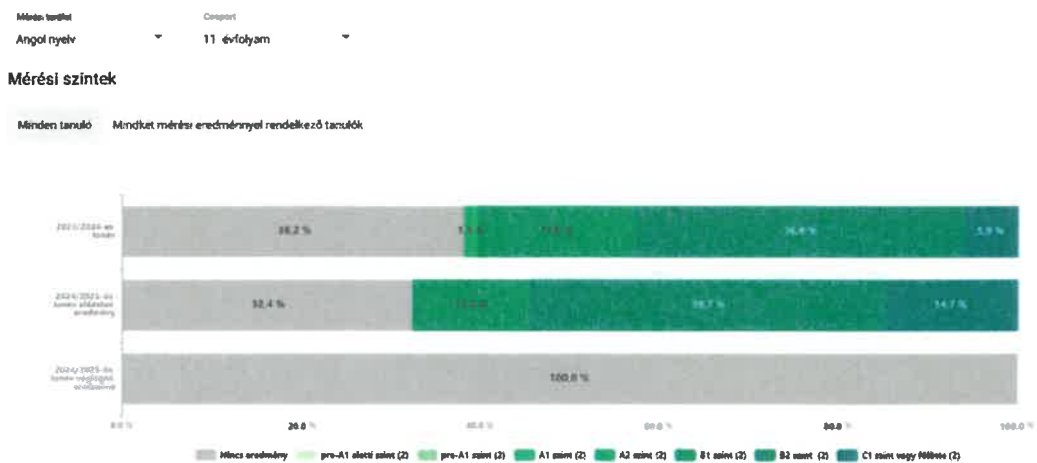
8b matematika

9a szövegértés

11. évfolyam angol nyelv

Handwritten signature in blue ink.

Érettségi eredmények

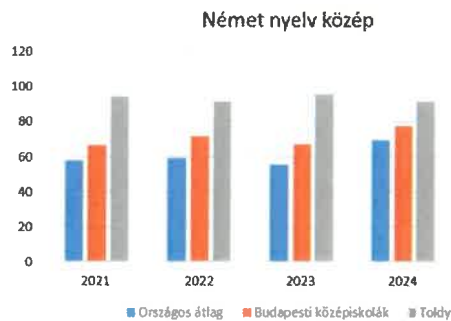
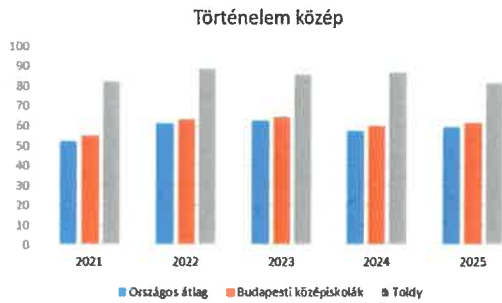
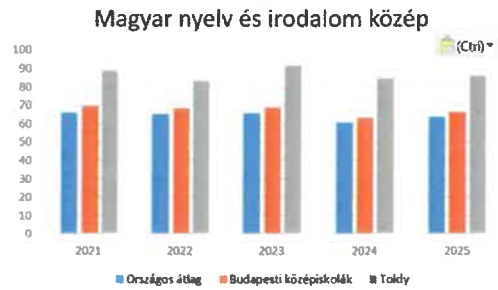
Mint ahogy arra az előzőkben már utaltunk, a kompetenciamérések értékelésének komoly nehézsége, hogy a tanulók számára a feladatlapok kitöltése semmilyen fontos következménnyel nem jár, ebből következően nem lehetünk biztosak abban, hogy mindannyian tudásuk és képességeik legjavát nyújtják ezeken a méréseken. Ezzel szemben az érettségi eredmények vizsgálata feltételezhetően sokkal realitásabb képet ad a tanulók tudásáról és képességeiről, hiszen olyan helyzetben adnak számot felkészültségükről, melyben az eredmények számukra is tétje van, motivációjuk szintje nyilvánvalóan magas. Szintén nem elhanyagolható körülmény, hogy az érettségi vizsgák lebonyolításának feltételei is jóval egységesebbek, az objektív összehasonlítást jobban szolgálják.

Az eddigiek mellett azt is fontos hangsúlyoznunk, hogy érdemes különbséget tenni a közép-, illetve az emelt szintű eredmények elemzése között. Fel kell hívnunk a figyelmet arra, hogy a középszintű vizsgák értékelése (különösen a szóbeli vizsgákon nyújtott teljesítmények megítélése) nem tekinthető teljes mértékben objektívnek. A hazai iskolarendszer erősen szelektív jellege, a különböző iskolák tanulóinak nagyon nagy különbségeket mutató tudásszintje, a készségeiket érintő jelentős eltérések és a családi háttér segítő-motiváló erejének különbözősége egyaránt vezetnek oda, hogy a középiskolai évek alatt kialakult elvárásrendszer és követelményszint óhatatlanul nagyon eltérő lesz és ez a különbség a középszintű vizsgabizottságok munkájában is – minden jószándék és tárgyilagos értékelésre törekvés mellett – megmutatkozik. Realitásabbnak és objektívebbnek bizonyulhat az emelt szintű eredmények értékelése, ahol a független, egyforma elvek alapján és nagyjából hasonló értékelési kritériumokat követő vizsgabizottságok határozzák meg az eredményeket. Az elvi szempontok mellett azért is tűnik hasznos és járható útnak az emelt szintű vizsgák fókuszba helyezése, mert gimnáziumunk tanulói döntő többségében jól felkészült, motivált, továbbtanulási célokkal rendelkező fiatalember, akik számos emelt szintű vizsgát teljesítenek, tehát bizonyos tantárgyakból rendelkezésünkre áll a kellő mennyiségű, az elemzéshez szükséges adat.

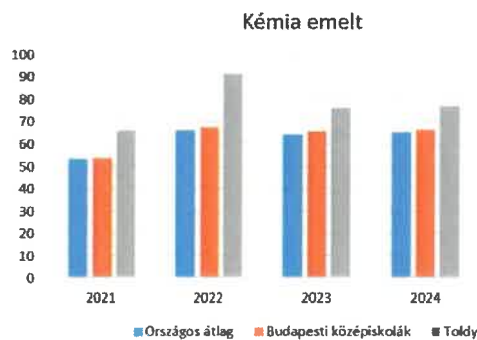
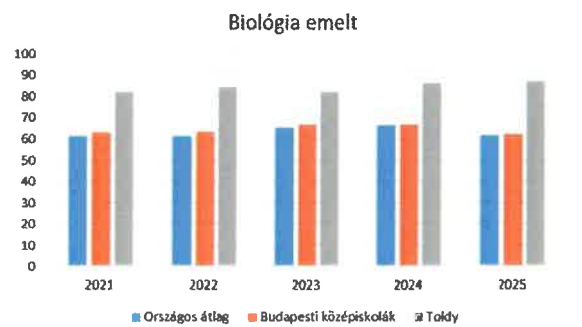
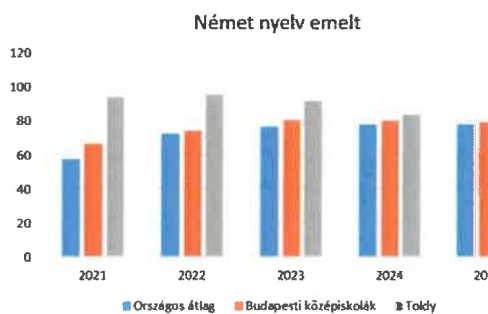
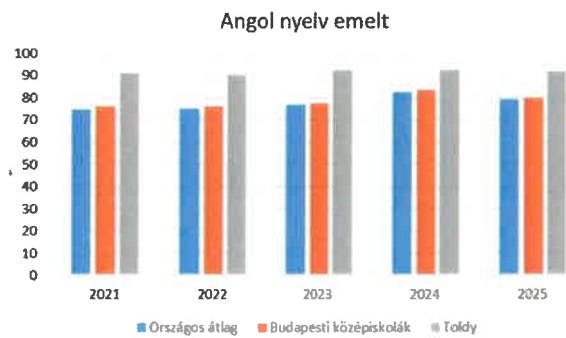
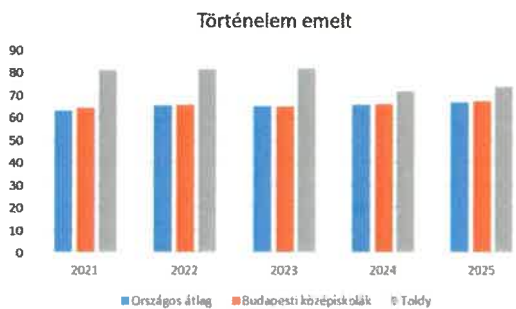
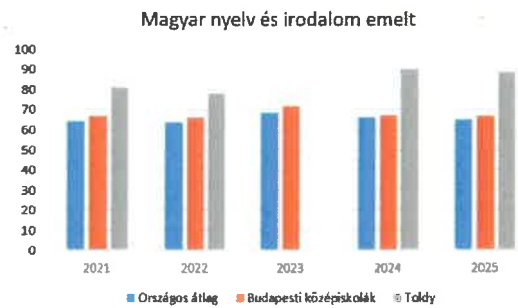
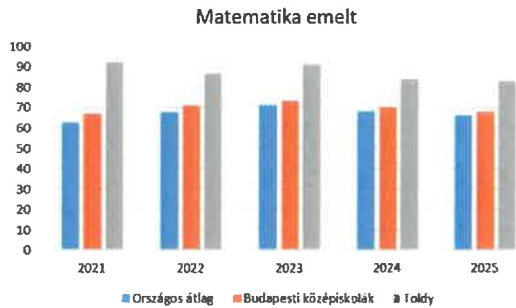
Néhány tantárgy esetében az alábbi diagramokkal szemléltetjük az elmúlt öt év érettségi vizsgáinak eredményeit:

Középszint

Emelt szint

A tantárgyak vonatkozásában itt csak a több éven át vagy akár a vizsgált ötéves időszak teljes időtartamára érvényes tendenciák ismertetésére szorítkozunk. Középszinten jellemző, hogy az angol és a német nyelv esetében különösen nagy (30-35%) arányban haladják meg még a budapesti gimnáziumok átlagát is a tanulók, de szintén igen jelentős eltérés látható a matematika, a történelem és többnyire a magyar nyelv és irodalom esetében is. Az emelt szintű vizsgák esetében mindenképp ki kell emelni a biológia tantárgyból kiemelkedően jól érettségizők teljesítményét. Bizonyos években szintén kimagaslóan jó teljesítményt értek el tanulóink matematikából és történelemből is, bár ezeknél a tantárgyaknál erősebb hullámzás figyelhető meg az eredményességben. Érdekes, hogy az idegen nyelveknél középszinten megfigyelt nagyon nagy különbség a 2015-19 közötti időszakban még nem tükröződött az emelt szinten, ami feltehetően a meglehetősen kevés, a május-júniusi időszakban vizsgázó diák felkészültségének esetlegességével magyarázható. A 2021-25 közötti időszakban már mind a középszintű, mind az emelt szintű angol és német érettségik esetében igen jelentős az országos átlaghoz képest az eltérés. Diákjaink az elmúlt években stratégiát váltottak, sokan nem egy sikeres középszintű vizsgát követően tesznek szintemelő vizsgát, hanem már első alkalommal az emelt szintű idegen nyelvi érettségi vizsgát választják.

Az elemzésekkel kapcsolatban azt is fontos rögzítenünk, hogy az eredmények értékelése esetében feltétlenül tekintettel kell lenni arra a tényre, hogy tíz vagy annál több tanuló emelt szinten általában csak angol és német nyelvből, matematikából, biológiából és történelemből tesz érettségi vizsgát, a többi esetben csak néhány tanuló eredményét látjuk, teljesítményükből az iskolai oktató-nevelő munkára csak nagy óvatossággal szabad következtetéseket levonni. Mindkét szint esetében hasonló a helyzet a dráma, ének-zene, francia nyelv, olasz nyelv, fizika, kémia, testnevelés és vizuális kultúra tantárgyaknál.

Tanulmányi versenyek

Egy, a tehetséggondozást kiemelten fontos feladatának tekintő gimnázium számára aligha lehet érdektelen, hogy diákjai milyen arányban és milyen eredményességgel vesznek részt a különböző tanulmányi versenyeken. A középiskolák világában hagyományosan az

Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny a legnagyobb presztízsű megmérettetés, amelyre tanulóink rendszeresen jelentkeznek. Az alábbi táblázatok és az összesítő grafikon alapján megállapítható, hogy az elmúlt években viszonylag hasonló arányban (11-16 fő) kerültek a verseny döntőjébe a toldys diákok.

2021/22

Tantárgy/Név	Helyezés
Kémia	4., 21.
Német nyelv II.	2.
Olasz nyelv I.	2., 3., 4., 7., 8., 11., 19., 21.
Történelem	14., 23.

2022/23

Tantárgy/Név	Helyezés
Biológia	18., 31.
Francia nyelv	31.
Informatika	22.
Magyar nyelv	14.
Német nyelv II.	7.
Olasz nyelv I.	1., 3., 5., 6., 8., 18., 20., 36
Történelem	8.

2023/24

Tantárgy/Név	Helyezés
Angol nyelv	9.
Dráma	12., 17., 18.
Francia nyelv	20.
Német nyelv I.	6., 10.
Olasz nyelv I.	4., 8., 28., 32.

2024/25

Tantárgy/Név	Helyezés
Angol nyelv	13
Dráma	4., 9., 18.
Mozgóképkultúra és médiaismeret	9.
Művészettörténet	4.
Német nyelv I.	5.
Olasz nyelv I.	2., 4., 9., 29., 39

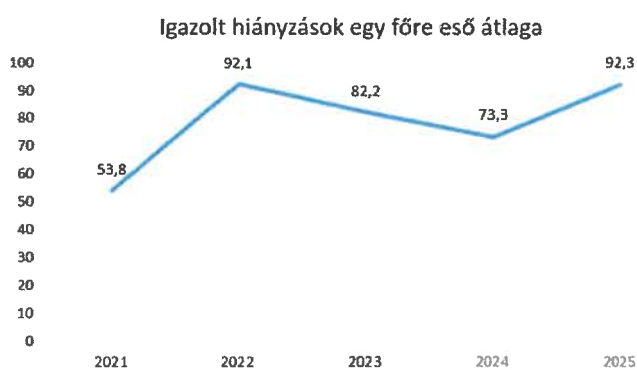
A középiskolák között gimnáziumunk viszonylag kislétszámú intézménynek (átlagosan 410 fő) tekinthető, ennek ismeretében önmagában a döntőbe jutottak számával elégedettek lehetünk. Kiemelkedő az olasz nyelvet tanulók teljesítménye, az elmúlt négy tanév 51 döntős helye közül 25-öt ebből a tantárgyból szerezték diákjaink. Szintén örömteli, hogy a döntős helyezések másik fele sok más tantárgy között oszlik el, ami arra is utal, hogy számos kollégánk tartja fontosnak a versenyfelkészítést. Az OKTV-n természetesen nagyon különbözőek az elvárások, bizonyos tantárgyak komoly előzetes munkát (projekt, dolgozat) igényelnek, ami vonzó, de riasztó hatással is lehet a diákok vállalkozókedvére. Az mindenesetre elgondolkodtató, hogy adott tantárgyakat tekintve az országos szinten is kiemelkedő emelt szintű érettségi eredmények nem hozzák magukkal automatikusan a hasonlóképp kiemelkedő OKTV eredményeket. A 7-10. évfolyam tanulmányi versenyeit is nagyon fontosnak tarjuk a tehetséggondozás szempontjából, ráadásul ebben az életkorban még a tanulók versenyzési hajlandósága is erősebb, örömmel vesznek részt a megmérettetéseken, a versenyre készülés még szorosabban kapcsolható össze tanórai tanulmányaikkal. Ezek az évfolyamokon is számos tantárgyat érintenek a versenyek, leggyakrabban talán a kémia, matematika, dráma, magyar nyelv és irodalom, idegen nyelv és történelem tantárgyakból érnek el tanulóink országosan is kiemelkedő eredményeket.

Az iskolai oktatómunkánkkal kapcsolatban véleményem szerint továbbra is törekednünk kell arra, hogy a NAT által megszabott kereteken belül, minden lehetőséget kihasználva érvényesítsük a hatosztályos gimnázium sajátosságaiból adódó előnyöket. Abból kell kiindulnunk, hogy hat éven át folyamatosan tanítjuk a tanulmányaikat nálunk elkezdő

hetedikeseket és ezért ennek a célkitűzésnek kell alárendelni helyi tantervünket, órahálónkat, ennek megfelelően, a hatékonyság szempontjából kell megvalósítani az optimális tananyagszervezést és mindeközben tekintettel lenni a különböző tantárgyi ismeretek összhangjára és egymásra épülésére.

A statisztikai adatokat nézve aligha lenne értelme olyan célkitűzés megfogalmazásának, amelyik a 4,7-es átlag helyett a 4,8-as vagy 4,9-es értéket tűzné ki célul. Sőt, óvni is attól, hogy a tanulói teljesítmények értékelése során lemondjunk a differenciálás szándékáról, hiszen így sokszor az igazán kiválóak elismerése és további motiválása marad el, az iskolán belül adott magas osztályzatok pedig a külső visszajelzések (kompetenciamérés, érettségi stb.) alkalmával bosszulhatják meg magukat. Vitathatatlan ugyan, hogy nem elegendő feltétele egy jól működő iskolának a folyamatosan színvonalas oktatási tevékenység, ugyanakkor az is bizonyos, hogy ennek biztosítása nélkül nem lehet sikeres egy intézmény. Az elmúlt időszak többször is felvetette azt a kihívást, hogy a legkülönbözőbb okok miatt (amelyek közül nem egy rajtunk kívül áll) sérül a tanítás folyamatosága, jelentős számban maradnak el tanórák vagy számosan hiányoznak azokról. (A mellékelt grafikon is a

hiányzások növekvő tendenciájára utal.) A probléma rendkívül összetett, sokszor hasonlóan értékes tanórán kívüli tevékenységek is okozzák ezt a jelenséget, de feltétlenül hangsúlyt kell fektetnünk a helyes egyensúly megőrzésére, a tanórai munka

prioritásának garantálására.

Látszólag csak az oktatáshoz, de valójában az iskola összes tevékenységéhez szorosan kapcsolódik egy másik, itt megemlítenő kihívás, az órarend kérdése. Sok különböző körülmény miatt (NAT által előírt óraháló, a szerteágazó tanulói tantárgyválasztási igények kielégítésére való törekvés, a részfoglalkozásúak és az óraadók viszonylag magas arányából következő számos méltánylandó, a napi munkabeosztással kapcsolatos elvárás) mind a tanulók, mind a kollégák jelentős része számára nagyon megterhelő, nem egyszer

logikátlan, egyszerre fárasztó és pazarló az iskola órarendje. Bármennyire is konfliktusos, mindenkitől kompromisszumokat követelő ez a folyamat, nem lehet elodázni a változtatást és új alapokra és alapelvekre helyezni az órarendkészítést. Ne az legyen a cél, hogy minél több érintettnek legyen jó órarendje, hanem, hogy senkié (pedagógust és tanulót egyaránt beleértve) se legyen rossz, szakmailag, pedagógiailag vállalhatatlan.

E fejezet helyzetelemzésre vonatkozó részében már rámutattam arra, hogy a kompetenciamérések viszonylag kevés stratégiai döntést megalapozó információt nyújtanak számunkra, ennek ellenére továbbra is célunk, hogy a mérésekben rejlő lehetőségeket jobban kiaknázó értékelési folyamatot tartsunk fenn és fejlesszünk. A korábbiakhoz képest viszont új tapasztalat, hogy egyrészt a mérések online lebonyolítása és a mért tantárgyak számának radikális növekedése nemcsak több szervezési feladattal jár, de a tanulók koncentrált munkája szempontjából is komoly kihívás, másrészt hogy jelentős mértékben határozzák meg ezek az eredmények az iskola külső megítélését, ezért a korábbiaknál nagyobb figyelmet kell fordítanunk a tanulók együttműködésének és pozitív hozzáállásának biztosítására. Örömteli, hogy a legutóbbi mérés pozitív tapasztalataiban ebben a tekintetben kifejezetten biztatóak.

Az érettségi eredményeket érintő eddigi feltáró-elemző munkát az értékelési rendszer továbbfejlesztésével kívánom bővíteni, beleértve azt az új célkitűzést, hogy az eredményeket ne csak évfolyamonként, hanem tanulócsoportonként is összesítsük. Ez lehetővé tenné az egyes tanárokhoz kapcsolódó értékek megállapítását is. Az eredmények adatbázisba gyűjtésének és feldolgozásának jövőbeni értelme pedig abban rejlik, hogy ezek elemzése megtörténik a különböző szintű értekezleteken (vezetői, munkaközösség-vezetői, munkaközösségi, nevelőtestületi), ezt követően sor kerül a tudásmegosztásra, valamint szükség esetén cselekvési terv kidolgozására.

A tanulmányi versenyekre történő felkészítést, ennek a jórészt tanórán kívüli tanári munkának a támogatását és elismerését hagyományainknak megfelelően továbbra is prioritásnak tartom. Ahogy arra korábban is utaltam, nem egyforma módon és eredményességgel „versenyztethetők” a különböző tantárgyak és az is természetes, hogy

személyiségünk és pedagógiai elveink különbözőségéből is következően nem egyforma hangsúlyt helyezünk a tanulmányi versenyekre. Az ugyanakkor bizonyos, hogy a tehetséggondozásnak erről a sok tanuló által is kedvelt és számukra sokszor komoly motivációs erővel bíró lehetőségéről nem mondhatunk le. Nem utolsó sorban azért sem, mert számos országosan ismert verseny és az ott elért toldys eredmények az iskola külső megítélését is befolyásolják.

Szintén az oktatás témaköréhez tartozik a német nyelv első idegen nyelvként tanítása. A Toldyban ennek régi, gyakorlatilag a hatosztályos képzés kialakításáig visszanyúló hagyománya van, amitől nem szeretnénk megválni. Vitathatatlan kihívás az a jelenség, hogy az egyébként is csökkenő gyereklétszám mellett, még annál is nagyobb arányban csökken az általános iskolában németül tanuló diákok aránya, ezért kérdéses, hogy hány gimnázium lesz képes majd tartósan fenntartani ezt a képzési struktúrát. Az előző tanévben bevezetett változtatás, a német választási lehetőségének felajánlása az eddig azt nem tanulók számára és ezzel egyúttal a valóban haladó képzés lehetőségének is az előmozdítása, az első hónapok tapasztalatai alapján biztatónak látszik. Természetesen ebből még nem tudjuk megjósolni a jövőt és ugyan személyesen is bízom abban, hogy meg tudjuk őrizni a haladó német nyelv oktatásának hagyományát, de ha rákényszerítenek minket a külső körülmények, változtatnunk kell majd a beiskolázási stratégiánkon.

Nevelés a Toldyban, élet a tanórákon kívül

E fejezetcím természetesen magyarázatra szorul, hiszen míg a tanórákon alapvető nevelési folyamatok is zajlanak, addig a tanórán kívüli tevékenységek döntő része is „tanít”, készségeket fejleszt és ismeretekkel gazdagít. Mégis érdemes külön tárgyalni a tanórákon kívüli tevékenységek körét. Miért olyan fontosak ezek egy iskola életében? Egyrészt azért, mert szeretnénk minél több szállal az iskolához kötni diákjainkat, másrészt mert ezek a programok lehetőséget adnak arra, hogy a tanórákon kívül is megmutathassák tehetségüket, együtt legyenek és ezzel az iskolai közösséget is erősítsék és a legtöbb esetben az iskolai hagyományokat is ápolják, „életben tartsák”, de egyúttal az új

nemzedékek új megközelítésének, ötleteinek és kezdeményezéseinek köszönhetően meg is újítsák. A teljesség igénye nélkül említjük e tevékenységek között az osztálykirándulásokat, a gólyatábort, az énekkart, az Osztályszingjátzó Fesztivált, a sportköröket, a külföldi diákcseréket, a Teátrumot, a Toldys Diáknapokat, a szalagavatót és a majálist. Esetünkben mindezeket és persze még sok minden mást is, összefoglalóan hagyománynak is nevezhetnénk. A hagyomány azért fontos egy intézmény életében, mert azon keresztül mutatkozik meg az iskola szellemisége. Az a szellemiség, ha tetszik, sajátos arculat, aminek köszönhetően olyan élményekkel gazdagodik, olyasmivel gyarapodik egy diák, amit más gimnáziumban nem kaphatott volna meg. Ha nem ezt érzi ballagáskor, akkor valamit talán nem csináltunk elég jól.

Egyik fontos célkitűzésem, az órarend racionalizálása e tevékenységek kapcsán is nagy jelentőséggel bír. Törekednünk kell arra, hogy ahol csak lehet, szüntessük meg a nyolcadik órákat, felszabadítva ezzel legalább a délután második felét a szakkörök, a sportkörök, a Teátrum és egyéb foglalkozások számára. Ezek a programok a korábban már említettek mellett a diákok számára az osztályközösségen túli kapcsolatok és kötődések kialakulásának esélyét is megadják. Nagyon fontos jellemzője a gimnázium tanulói közösségének, hogy – kis túlzással – szinte mindenki mindenkit ismer, a hetedikes gólyáknak nagy biztonságot ad, hogy bizalommal fordulhatnak a számukra tábor szervező tizenkettedikesekhez, sok diák számára pedig az osztályközösségével felérő második/harmadik alapvető közösség lesz a csapat, amelyikben több éven át sportolt, vagy a Teátrum, melynek nem ritkán hat teljes éven át tagja volt. Igazgatóhelyettesként több, mint két évtizeden át szerveztem az Osztályszingjátzó Fesztivált és a Toldys Diáknapokat, a fenti érvek mellett, a személyes érintettség okán is erősen kötődöm ezekhez a projektekhez. Fontosnak gondolom, hogy ezek a tevékenységek továbbra is hozzátartozzanak a toldys diákok életéhez és emellett arra is legyen energiánk, hogy az új kezdeményezéseknek is helyet adjunk, ügyelve mindeközben persze arra, hogy a tanulás és a tanórán kívüli tevékenységek kényes egyensúlyát se borítsuk fel.

A hagyományok ápolásához kapcsolódóan meg kell említenünk, hogy a következő igazgatói ciklus idejére (2029) esik az iskola fennállásának 175. évfordulója. Ennek megünneplése

nagyon szép feladat, de egyúttal komoly kihívás is, bízom abban, hogy a 150 éves évfordulóhoz kapcsolódó eseménysorozat szervezése során szerzett tapasztalataim ebben a munkában is segíthetnek. Konkrét elképzelésekről és tervekről még korai lenne nyilatkozni, de bizonyos, hogy a most leköszönt Porogi András igazgató úr régi tervét, a 19. századi, ma már muzeális értékű iskolazászló méltó elhelyezését az ünnep kapcsán szükséges lenne megoldanunk. A zászlót az 1990-es években egy volt toldys diák, a Kossuth-díjas rendező, Horváth Ádám adományának köszönhetően sikerült felújítani, de azóta újabb restaurálás lenne indokolt (a farudak állapotmegóvása a legfontosabb cél) és az épületben is szeretném kialakítani a zászló méltó elhelyezését. Itt az anyagi támogatás előteremtése is fontos feladat, egyaránt bízom a fenntartói, az önkormányzati és a civil hozzájárulásban. Szintén fontos nevelési feladataink közé tartozik tanulóink szociális érzékenységének erősítése. Kiemelten lényegesnek látom ezt a területet, hiszen az itt tanuló diákok döntő többsége a későbbiekben diplomát szerez, pályájuk során sokan közülük közép- vagy felsővezetői beosztásokat is betöltenek, döntéshozói helyzetbe kerülnek. Fontos eleme ennek a tevékenységnek az iskolai közösségi szolgálat teljesítése, bár őszintén szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy e program gyakorlati megvalósulása sokszor problematikus, nem egy esetben kétségeink lehetnek afelől, hogy a beérkezett igazolások mögött milyen valós teljesítmény áll, valóban megvalósul-e minden diák esetében a programot kidolgozók eredeti szándéka. Szívemhez különösen közel áll a hosszú évek óta rendszeresen és sikeresen lebonyolított Kapcsolda program, melynek keretében egy teljes délutánt tölt el sok toldys diák speciális iskolákból érkező, különböző okok miatt hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű tanulókkal. Hálás vagyok a megvalósításban évek óta rendszeresen résztvevő, elkötelezett munkatársaimnak és minden erőmmel törekszem arra, hogy ez a nevelési projektünk a jövőben is működhessen. Hasonlóan nagy örömmel említhetem a már szintén több éves hagyománnyal rendelkező, az adventi időszakban megvalósuló Cipősdoboz akciót. A programot szervező kollégáimnak és a lelkes tanulóknak köszönhetően minden évben rengeteg felajánlás érkezik abból a célból, hogy a szintén ebben az országban élő, de szegényebb sorsú gyermekek karácsonya örömtelibbé váljon. Természetesen e projekt folytatása is alapvető célkitűzésem.

A tanórán kívüli tevékenységek egy meghatározó része (elsősorban a szakkörök) a tehetséggondozás feladatához kapcsolódik. Ezt a területet szeretném bővíteni a jövőben a Középiskolai MTA Alumni Programhoz történő szervezett csatlakozás szándékával. 2024-ben pilot jelleggel szerveztem meg e program keretében Salát Gergely Kína szakértő, egyetemi docens előadását, aminek sikere és a tanulók érdeklődése felülmúlta várakozásaimat. E tapasztalatból kiindulva tervezem, hogy a következő években rendszeresen szervezzünk ehhez hasonló, iskolai szintű, egy tudományos előadást is magában foglaló programokat. Az események szakmai jellegét kollégáimmal közösen szándékozom kialakítani, hiszen az lenne szerencsés, ha a legkülönbözőbb tudományterületek viszonylag arányosan képviseltetnék magukat, a megfelelő előadó kiválasztásában pedig értelemszerűen sokkal kompetensebbek az adott területen jártas, az ahhoz kapcsolódó tantárgyakat oktató munkatársaim.

Végezetül érdemes röviden kitérni a nevelési munka valamelyest „mérhető” elemeire, a magatartás jegyekre, valamint az igazolatlan mulasztások arányára is. Alapvetően örömmel állapíthatjuk meg, hogy a toldys tanulók jól neveltek, együttműködők és nem jellemző rájuk az iskolakerülés. Bár a magatartás értékelése esetében apró eltérések megfigyelhetők az egyes évek statisztikai adataiban, jelentős, tendenciózus változás e területen nem figyelhető meg. (A magatartás átlagok jellemzően 4,45 és 4,6 közé estek, a 2021-es év 4,6 feletti átlaga a COVID járvány következményeként bevezetett online tanítás miatt csak korlátozottan értelmezhető.) Az igazolatlan hiányzások mértéke ugyan 2022-ben aggasztó mértékben megugrott, az azóta eltelt három év adatai azonban már viszonylag statikus képet mutatnak. Célkitűzésünk a továbbiakban is az kell legyen, hogy elsősorban a meggyőzés és a hiteles és vonzó pedagógiai munka erejével – ahol lehet, a szülők bevonásával – orvosoljuk a magatartási problémákat.

Személyi feltételek

Egy iskolában az oktató-nevelő munka legfontosabb biztosítója a tanár, jó eredményeink az ő munkájuknak köszönhetőek. Tantestületünkben a 37,5 engedélyezett álláshelyet 53 pedagógus tölti be (közülük hárman gyermekgondozási szabadságon vannak). Kollégáink közül tizenkilencen teljes állásban, huszonhatan részfoglalkozásban, nyolcan pedig óraadóként dolgoznak. A nem teljes állásúak feltűnően magas aránya előnyökkel is jár (sok kiváló munkatársunk más elfoglaltságai miatt nem tudna teljes állásban nálunk tanítani, részfoglalkozásúként vagy óraadóként viszont így érdemben hozzá tud járulni a színvonalas oktatáshoz, egyes iskolai események kapcsán több kolléga bevonására is számíthatunk), ugyanakkor nem egyszer nehézségeket is okoz, elsősorban a már korábban említett órarendi anomáliák esetében. A besorolásuk szerinti megoszlás a következő: 4 fő gyakornok, 7 fő mesterpedagógus, 2 fő kutatótanár, 12 fő Pedagógus I., a többiek Pedagógus II. fokozattal rendelkeznek.

Nagy segítségünkre vannak és – ha más módon is – de szintén az iskola működésének alapjait jelentik a nevelő-oktató munkát közvetlenül segítő, valamint a technikai dolgozók. Sokan közülük már hosszú évek óta a Toldyban dolgoznak, elkötelezettségük nyilvánvaló.

Mindenki által elismerten az iskola működésének egyik legfontosabb záloga a régóta nálunk dolgozó, munkáját kiemelkedő színvonalon végző iskolatitkár, de a napi működésben szintén nélkülözhetetlen a pedagógiai asszisztens, a rendszergazda és a többi irodai munkatárs tevékenysége. A természettudományos oktatás eredményességéhez, a szemléltetést és a kísérletezést előtérbe helyező módszerek alkalmazásához elengedhetetlen a laboráns munkája, jó együttműködése a szaktanárokkal. Fontos hangsúlyoznunk, hogy a technikai dolgozók (11 fő), a takarítók és a portások is fontos munkatársaink, a toldys közösség részeként tekintünk rájuk. Kétségtelen, hogy esetükben nem ritka a fluktuáció, ennek ellenére nem szeretnénk az ő munkájukat egy külső cégnek átadni. Mind a kötődés, mind a saját munkájáért érzett felelősség, valamint az iskola sajátos munkarendjéhez, különböző eseményeihez való alkalmazkodás és rugalmasság miatt is szerencsésebb az iskola állományában dolgozók alkalmazása.

Örömteli, hogy az elmúlt időszak viszontagságait követően az idei tanévtől új iskolapszichológus dolgozik iskolánkban, akivel kapcsolatban talán nem alaptalanul reméljük, hogy hosszútávú munkakapcsolatra és színvonalas és igényes szakmai munkára számíthatunk.

Az előttünk álló időszak egyik legnagyobb feladata a nevelőtestület viszonylag magas átlagéletkorából következő, elkerülhetetlen nemzedékváltás lesz. Az ötvenhárom pedagógus közül harmincegyen már betöltötték az 50., huszonegyen az 55., tizenegyen pedig a 60. életévüket. Nagyon fontos, de egyúttal igen nehéz feladat lesz a személyi változások zökkenőmentes lebonyolítása. A korábbiakhoz képest az elmúlt években ugyan sokat javult a pedagógusbérek helyzete és bizakodásra ad okot, hogy a diplomás átlagbér 80%-ának biztosítása még néhány évig jogszabályok által is garantált, de az is kétségtelen, hogy bizonyos szakterületeken, elsősorban a természettudományok esetében az elmúlt 10-15 évben annyira elmaradt az utánpótlásképzés, hogy ez még hosszú ideig éreztetni fogja hatását. A leendő új kollégák kiválasztásában és beilleszkedésük segítségével számítok munkatársaim, közöttük is kiemelten a munkaközösség-vezetők segítségére és szakmai támogatására, amit már a 2025 nyarán jelentkező, ilyen jellegű feladataim során is megtapasztaltam. E várhatóan jelentős átrendeződéssel járó nehézségeket két folyamat

enyhítheti. Egyrészt bízom abban, hogy lesznek olyan kollégáim, akik a nyugdíjkorhatár elérése után, ha kisebb óraszámokban is, de egy ideig még folytatják a tanítást, másrészt, ahogy ezzel kapcsolatban már most is rendelkezünk pozitív tapasztalatokkal, a több egyetemmel zajló együttműködés, a tény, hogy sok egyetemi hallgató nálunk végzi tanítási gyakorlatát, kölcsönös elégedettség esetén megkönnyítheti az új szaktanárok kiválasztását és alkalmazását.

Szintén fontos és vezetői szemmel nézve nem kevés fejtörést okozó feladat a 2024 őszén bevezetett teljesítményértékelési rendszer működtetése. Egyrésztől ugyan lényeges és komoly lehetőséget jelentő változás a bérezésben is megnyilvánuló differenciálás lehetősége, ugyanakkor a központilag meglehetősen mereven meghatározott szempontrendszer, a mennyiségi szempontok időnkénti dominanciája a minőség előtérbe helyezésével szemben félreértéseket és elégedetlenséget szülhet a pedagógusokban. Nagy hangsúlyt kell helyezni arra, hogy a testülettel egyeztetett, a lehető legnagyobb konszenzust élvező lépéseken keresztül történjen az értékelés, hiszen csak ez lehet az alapja az eredmények elfogadásának és a kívánt motiváló erő megjelenésének.

Szintén e ponton kell megemlíteni a tanári továbbképzések fontosságát, az ehhez kapcsolódó célkitűzéseket. A központilag felkínált képzések csak a kollégák egy részének jelentenek vonzó és szakmailag izgalmas kihívást, ezért törekedni kell arra, hogy minél többen találjanak lehetőségeket pedagógiai és módszertani eszköztáruk bővítésére. Megkerülhetetlen, már az iskolában is létező jelenség a mesterséges intelligencia térhódítása. Tanáraink közül néhányan már részt vettek az MI oktatásban betöltött szerepét és lehetőségeit tárgyaló képzéseken, de azt gondolom, hogy ezt intézményi szinten is meg kell valósítanunk. Ráadásul ez a kihívás nemcsak radikális és sokszor nagyon egyoldalú (a tanuló sokszor sokkal otthonosabban mozog az MI világában, mint tanára), hanem szinte követhetetlenül gyorsan fejlődik, a késői reagálás csökkentheti az oktatás hatékonyságát, „versenyhátrányba” kényszeríti a pedagógust, ezért ezen a területen mielőbb lépni kell.

A tanárok továbbképzéséhez és a gimnázium „nemzetköziesítéséhez” kapcsolódik a másik, több évre vonatkozó célkitűzésem. Nagyon fontosnak tartom, hogy a következő ötéves

ciklusban megkíséreljük az ERASMUS+ programban először rövidtávú mobilitási projektek keretében, majd sikeres megvalósítást követően hosszabb távú stratégiai partnerségben is minél több pedagógus számára lehetővé tenni, hogy részt vehessen külföldi képző intézmények képzéseiben, ahonnan visszatérve az ott megszerzett tudásukat, a megismert jógyakorlatokat kollégáikkal is megosztják, gazdagítva ezzel intézményünk módszertani kultúráját. Mióta az egyéni pályázás lehetősége megszűnt, az ambiciózus, magukat képezni szándékozó pedagógusok elesnek ettől a lehetőségtől, ebből következően ezek biztosítása a mindenkori iskolavezetés feladata. Bízom abban, hogy sokéves pályázatértékelői gyakorlatom segítheti az iskolát az eredményes iskolai projekt előkészítésében. Részben saját tapasztalataim, részben az Erasmus+ projektek beszámolóinak a Tempus Közalapítvány munkatársai által elvégzett horizontális elemzése alapján megállapítható, hogy az intézményi szintű stratégiai tervezést és menedzsmentet támogató erőforrások között egyre nagyobb szerep jut azoknak a vezetőknek, akik személyesen is részt vesznek a nemzetközi tevékenységekben. Ők nemcsak lehetőséget teremtenek az együttműködésekre, hanem ezekre intézményfejlesztési eszközként tekintve aktívan keresik a nemzetközi lehetőségeket az intézményük számára. Jellemző tendencia az is, hogy a feladatok megosztása a munkatársak között egyre hangsúlyosabbá válik, és több intézményben már kialakult a nemzetközi projektek stabil résztvevői köre. Azok az intézmények, amelyek kultúrájában és gyakorlatában az együttműködés eleve meghatározó, könnyebben bonyolítják le nemzetközi projektjeiket és hasznosítják azok tapasztalatait. A vizsgálatok azt is kimutatták, hogy a projektmunka során kialakult működési módok és horizontális együttműködési formák jó eséllyel fenntarthatóak a projektek lezárása után is. Ezek azok az általános pozitív tapasztalatok, amelyek érvényesülését a nemzetközi mobilitások megvalósításának köszönhetően saját iskolámban is támogatni szándékozom.

Épület, technikai feltételek

Az iskola két egymástól nagyon különböző (egy 19. és egy 21. századi), de egyaránt nagyon szép épületből áll, a régi főépület boltíves lépcsőháza és folyosói, ikonikus stukkói és emblematikus terei (díszterem, fizika előadó, könyvtár stb.) sokak számára az iskola „lelkét” is jelentik. Mindez persze sok feladatot is ad, nem véletlenül olvasható már a nyolc évvel ezelőtti igazgatói pályázatban is arra vonatkozó utalás, hogy minden erőfeszítés ellenére a régi épület állapota gyorsabban romlik, mint ahogy ezt a kisebb-nagyobb javítások ellensúlyozni tudnák. Előbb-utóbb elkerülhetetlenné válik (hetven év után) egy újabb, teljes körű renoválás. Mindemellett lassan már a 2005-ben átadott új tornacsarnok is egyre többször igényel kisebb javításokat.

E területen az igazgatónak igen csekély a hatásköre, ezzel együtt tervezem, hogy megfelelő ütemezéssel a mellékhelyiségeket és az osztálytermeket rendszeresen kifessük és folytassuk a nyílászárók karbantartását. Az épület előregedett állapota miatt sajnós újra és újra visszatérő gond a mosdók állapota, ennek megoldása is folyamatos beavatkozást és korszerűsítést igényel. Szülői támogatásnak köszönhetően, a korábbi hagyományokat követve az elmúlt időszakban is sor került néhány fejlesztésre. Ilyen volt többek között a fizikaszertár felújítása, a díszterem sötétítésének kivitelezése vagy épp az előttünk álló hónapok feladata, egyes helyiségek légkondicionálásának megoldása. Amennyiben lehetőségünk nyílik rá, ilyen típusú fejlesztésekre a jövőben is törekszünk, a szülői támogatást ezúton is köszönjük.

Részben technikai, de legalább annyira tartalmi kérdés is az iskola honlapjának megújítása. A felülettel strukturális gondok is vannak: elavult a programozói háttér, hosszútávú megoldást csak a teljesen új alapok kialakítása jelenthet. Emellett tartalmi szempontból is átgondolásra szorul, hiszen nemegyszer esetleges, hogy milyen hírek és információk jelennek itt meg, ezek mennyi ideig láthatóak, illetve hogy meghatározza-e valami a fontossági sorrendjüket. A honlap ugyan a jelenlegi toldys diákok és szüleik számára is fontos, de elsődleges szerepe a „külvilág” tájékoztatása. Túl azon, hogy maga az iskola is köteles itt nyilvánosságra hozni bizonyos adatokat és dokumentumokat, ezt a felületet

keresik fel az iskola iránt érdeklődő leendő felvételizők és szüleiéppúgy, mint az öregdiákok vagy bármilyen okból a gimnáziumunkra kíváncsi érdeklődők. A külső szemlélők számára ez az első, sokszor az egyetlen benyomás az iskoláról, kellő figyelmet és energiát kell szentelnünk ennek a feladatnak.

Alapítványok, egyesület

Iskolánk működését régóta segítik a különböző célok megvalósítása érdekében életre hívott alapítványok, valamint a Toldy Ferenc Sport és Kulturális Egyesület. E szervezetek korábban is jelentős szerepet játszottak a gimnázium életében, az önálló gazdálkodási lehetőség megszűnése óta viszont különös jelentőséggel bírnak. Több is közülük egy-egy egykori toldys tanár vagy diák emlékét őrzi, ilyen a Földi Béla, a Dr. Mayer Zsolt és a Jermy Tibor Alapítvány. Ezek az alapítványok többnyire nagyon konkrét célokat szolgálnak, általában bizonyos kiemelkedő tanulói teljesítmények elismerését támogatják. A Toldy Ferenc és a Pro Gymnasio Alapítvány szélesebb felhatalmazással rendelkezik, több területen (eszközbeszerzés, tanulók szociális támogatása, hozzájárulás a külföldi diákcserék költségeihez stb.) is segítik a mindennapi működést. Az elmúlt években már az Egyesület jelentette az elsődleges anyagi forrást a különböző célok megvalósításához, hiszen a szülői támogatások döntő része ide érkezik.

Nagy segítség az iskola számára a megbízhatóan támogató szülői háttér, ami részben anyagi, részben tárgyi (különböző, az iskola működését segítő eszközök adományozása) támogatásban nyilvánul meg. Jellemző a szülői hozzáállásra, hogy sok esetben nem kell kérni a segítséget, inkább a felőlük érkező támogató szándéknak kell megfelelő formát és célt találni. Ilyen helyzetben elengedhetetlenül fontosnak gondolom, hogy mind az intézményt támogató szülők, mind a tantestület egésze számára a jelenleginél átláthatóbb legyen az alapítványok és az Egyesület működése, bevételeiknek és kiadásainak a lehetőségekhez képest részletes ismertetése, a döntési mechanizmusok egyértelművé és transzparenssé tétele. Az átláthatóság nyilvánvalóan együtt jár majd azzal a nehézséggel,

hogy nem fog mindenki egyetérteni minden döntéssel és kiadással, de ezt messzemenően ellensúlyozza annak reménye, hogy a megfelelő információáramlás erősíti a bizalmat és még a jelenleginél is szorosabbá teszi az együttműködést az iskolavezetés, a nevelőtestület és az iskolahasználók között.

Külső kapcsolatok

Az iskola fenntartója a Közép-budai Tankerületi Központ, vezetőivel és munkatársaival kiegyensúlyozott és jó a munkakapcsolatunk, egyértelműen érzékelhető részükről iskolánk támogatásának szándéka.

Ugyan már régóta nem fenntartója és nem is működtetője intézményünknek a Budavári Önkormányzat, de a kerületében működő gimnáziumként továbbra is magáénak érzi az intézményt. Elismerésre méltó, hogy bár nem lenne kötelessége, rendszeres pályázati kiírásokkal segíti a kerületi iskolákat és szintén örömteli, hogy az étkeztetéssel kapcsolatban (ami továbbra is önkormányzati feladat) bátor újításra szánta el magát, egyszerre törekedve ezzel arra, hogy egyrészt biztosítsa a tanulók számára a választás lehetőségét, másrészt csökkentse az ételpazarlást. Az első félév során szerzett tapasztalatok biztatóak, valamelyest növekedett az iskolai étkezést igénylők száma és számottevően csökkent az ételmaradék mennyisége.

Folyamatos a kapcsolatunk a Fővárosi Pedagógiai Szakszolgálat I. Kerületi Tagintézményével, az általuk elkészített szakértői vélemények érdemben segítik a részképesség-zavarokkal küzdő diákjaink fejlesztését.

2005 óta iskolánkban egy modern, jól felszerelt rendelőben végzi munkáját az iskolaorvos. Az együttműködés megfelelő, az orvos munkája során beadja diákjainknak az életkorhoz kötött oltásokat, elvégzi a tanulók szűrővizsgálatát, akut esetekben pedig segít az elsősegélynyújtásban.

Fontos partnerként tekintünk a Budavári Szociális és Gyermejjóléti Szolgáltatási Központra is. Bár korábban már utaltunk arra, hogy tanulóink többsége nagyon jó szociokulturális

környezetből érkezik, időnként előfordulnak olyan, a tanulók számára nehezen feldolgozható, válságos élethelyzetek, amikor a központ munkatársainak segítségét igényeljük. Együttműködésünk ezen a területen is megfelelő, megbízott igazgatóként már 2025 októberében felvettem az intézmény vezetőjével és az iskolánkért felelős kollégájával a kapcsolatot.

Szintén fontos külső kapcsolataink a tanárképző intézmények. Évtizedekkel ezelőtt is volt példa arra, hogy egy-egy pedagógusunk bekapcsolódott a tanárszakos hallgatók mentorálásába, de egy idő óta ez már szervezeten, intézményi szinten működik, hét-nyolc munkatársunk rendszeresen vállal ilyen jellegű feladatokat és mára már hagyományos partnereinknek tekinthetjük az Eötvös Loránd Tudományegyetemet, amelynek gyakorlóhelye vagyunk, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemet és a Testnevelési Egyetemet. Korábban már említettem, hogy e kapcsolatok milyen segítséget jelenthetnek a megfelelő új kollégák megtalálása és esetleges alkalmazása terén, de az együttműködésnek ezen túlmenően is számos előnyét látom. Az egyetemeken megismert és a hallgatóknak köszönhetően az iskolai óráinkon is megjelenő friss és korszerű módszertani ötletek a tapasztalt mentort is inspirálják és megfelelő disszemináció esetén a többi kolléga tanítási gyakorlatát is megtermékenyítik. Szintén pozitív hatással bír önmagában a tény, hogy több fiatal tanárjelölt is tanít és – hosszú gyakorlat estén – egy teljes tanéven át dolgozik az iskolában, hiszen jelenlétük valamelyest ellensúlyozza a nevelőtestület korábban már említett, viszonylag magas átlagéletkorát. Úgy vélem, egy diák számára az szerencsés, ha minél több különböző, idősebb és fiatalabb, férfi és női tanár is tanítja, ennek megvalósításában is fontos szerep jut a tanárjelölteknek.

Nemzetközi kapcsolataink jelenleg a svájci Kantonschule Rychenberg (Winterthur) intézményére korlátozódnak, akikkel viszont már három évtizede töretlenül zajlik az együttműködés. A két iskola tanárai között is kialakultak már hosszútávú ismeretségek, erre a személyes kapcsolatrendszerre is támaszkodva bizakodhatunk a folytatásban, a sikeres, pedagógiailag nagyon hasznos és népszerű svájci-magyar diákcserék jövőjében.

Megtisztelő az egyetemi felvételi évek óta elért kiemelkedő eredményeinknek köszönhető kiemelt kapcsolatunk a Semmelweis Egyetemmel. A Kerpel-Fronius Ödön Tehetséggondozó Program keretében az orvosi pálya iránt érdeklődő diákjaink már

gimnazista éveik során betekintést nyerhetnek az orvoslás világába, az egyetem által nyújtott lehetőségek segítik pályaválasztásukat és bővítik szakmai ismereteiket. Kapcsolattartóként évek óta koordinálok ezt a programot, folytatását alapvetően fontosnak tartom. Szintén említésre érdemesek azok a külső partnereink, a Petőfi Irodalmi Múzeum, a Kiscelli Múzeum és a Bajor Gizi Színészmúzeum, amelyeknek múzeumpedagógiai foglalkozásain rendszeresen vesznek részt toldys diákok és ahol élményszerűvé válhat számukra az iskolai tananyag.

A külső kapcsolatok közül a legfontosabb alighanem a szülőkkel fenntartott együttműködés. Korábban, az iskola működésének támogatása kapcsán már említésre került ez a feladatkör, ami különös jelentőséggel bír és természetesen számos területet érint. Alapvető igazság, hogy sikeres nevelőmunkát csak a szülőkkel egyetértésben és velük együttműködve lehet végezni. Az ebből fakadó tennivalók oroszlánrésze az osztályfőnökökre hárul, de mindenki számára egyértelmű, hogy az ehhez a területhez kapcsolódó tevékenységek a szaktanárokat és az iskolavezetés tagjait is érintik. A rendszeres kapcsolattartást szolgálják a szülői értekezletek és a fogadóórák, a különböző, mindenki – így a szülők számára is – nyitott rendezvények (Szalagavató bál, az Osztályszínijátékos Fesztivál vagy a Toldys Diáknapok) és a szülői munkaközösségi értekezletek. Szintén a kapcsolattartást segíti a Kréta elektronikus napló, valamint az iskolai Teams felület, ezek mellett egyes osztályok egyéb kommunikációs csatornákat is működtetnek.

A digitális világ „folyamatos kommunikációra” késztet, sokszor kényszerít sokakat, ezért igyekeznünk kell megóvni tanárainkat, különösen az osztályfőnököket a szülőkkel folytatott kommunikáció túlzott mértékétől és szabályozatlanságától. Ezen a területen korábban már tettünk bizonyos lépéseket, aligha lesz a jövőben elkerülhető ezek időről-időre történő újragondolása.

Igazgatóként elsőrendű feladatombnak tekintem a korábbi években kialakult jó viszony és gyümölcsöző együttműködés fenntartását az Iskolai Szülői Munkaközösséggel. Az igazgatóváltás óhatatlanul okozhat átmeneti nehézségeket, hiszen egyrészt korábbi

munkakörömben kevés tapasztalatot szereztem ezen a területen, másrészt – részben talán az előzőekből is következően – minden bizonnyal bizonyos pontokon majd eltérnek a korábban megszokottaktól az együttműködésről vallott elképzeléseim. Mindazonáltal biztos vagyok abban, hogy a szülőkkel folytatott közös munka eredményes lehet, hiszen ennek fontossága számomra is nyilvánvaló. Az elmúlt félév tapasztalatai ezen a területen alapvetően pozitívak, a Szülői Munkaközösség tagjai részéről segítőkészséget, támogatást és érdemi problémafelvetéseket tapasztaltam.

Külső kapcsolatainkat természetesen a jövőben is működtetjük, ha módunkban áll, bővítjük. Nemzetközi téren erre az ERASMUS+ programhoz történő sikeres csatlakozás is lehetőségeket kínálhat, emellett, ha rendelkezünk elegendő kapacitással, újabb diákcserék megvalósítására is törekszünk. Külső kapcsolataink folyamatos csatornája az iskolai honlap, melynek fejlesztéséről már szó esett, de legalább ilyen fontos az a hagyományos, "off line" forma, az iskolai évkönyv, melynek évenkénti kiadásáról a jövőben sem szeretnék lemondani. Ez a kiadvány méltón képviselte az elmúlt évtizedekben iskolánkat, színvonalas tájékoztatást biztosít az érdeklődőknek, de legalább ennyire fontos diákjaink és pedagógusaink számára.

Zárszóként azt kell hangsúlyoznom, hogy az iskola igazgatójának a következőkben is a hagyományok megőrzésének és a folyamatos megújulásnak a kettősségében kell gondolkodnia és megtalálnia közöttük a helyes arányokat. Az előző tanév végén nyugdíjba vonult elődömhöz hasonlóan magam is azt gondolom, hogy – Kölcsey szavaira utalva – a változás makacs elkerülése, a változatlanság nem helyben maradást, hanem lemaradást eredményez. Sokszor természetesen nem egyszerű jól megítélni az új kihívásokat, okosan mérlegelni a különböző szempontokat és meghozni egy-egy helyes döntést. Ebben – és természetesen minden más iskolai ügyben is – támaszkodni kívánok kollégáim tanácsaira. A jól működő iskola egyik alapvető feltétele a vezető és a munkatársai közötti közvetlen munkakapcsolat, a folyamatos és őszinte kommunikáció, ahol mindenki bízhat abban, hogy az észrevételek, javaslatok és a kritikák is meghallgatásra találnak. Szintén nagyon lényegesnek gondolom az iskolahasználók, a diákok és a szülők véleményének kikérését, az

Molnár Péter
Toldy Ferenc Gimnázium
Igazgatói pályázat
2026

érdemi partneri kapcsolat kialakítását a diákönkormányzattal és a szülői munkaközösséggel. Ha mindez sikerül, joggal remélhetjük, hogy a gimnázium a következő időszakban is megfelel majd a vele szemben támasztott elvárásoknak, a hajdani iskolaalapítók eszméinek és a mai kor igényeinek.

Budapest, 2026. 03. 01.

Molnár Péter